

must sada, ja sellepärast jätkis ta sed-
da leri, mis waenlaste käest olli ar-
rawoetud, jälle mahha, tuli linna
jures ärra ja löi teisel kohhal omma
leri üles. Agga Kirrali Weismann-
nit läkitati jälle omma riggimentide-
ga, et ta monne teise Kirraliga
pidi selle sure hulga wasto minnema,
mis mäggede taggant tullemas olli.
Kahhekümneal Jaani ku päwal said
need kaks wäed taplussele kokko. Ja
need Turki rüütliid jooksid nisugguse
walloga meie rahwa peäle, mis parra-
mal polel ollid, et nemmad keik taht-
sid mahha rõhhuda, ja se läbbi sai se
lul diete waenlaste keskele, ja neist ho-
pis umberpiratud. Agga meie tükkide

de ja püsside lastminne aias neid ont-
meti jälle taggasi. Siis nende jalla
wäggi katsus teist korda modgaga peus
meie peäle joosta. Agga ni tullised
nemmad ka ollid, ommeti meie rahwas
seisid ja woitlesid ka kui lou-koerad was-
to. Sest Kirral Baron Weismann
sõitis issi omma hobbosega rahwa eel
ja maenitses neid, et nemmad pidid
wahwad ollema ja pajonettidega jul-
geste waenlaste wasto pannema. Se
läks ka hästi korda, agga se hea Kir-
ral issi sai püssi lödiga läbbi käewarre
ja süddame läbbi lastud, et ta keit
woimuöse sees kui ärrawoitja hinge he-
tis. Sest olli meil suur kahjo, sest ta
olli üks wägga õppetud Kirral, kes
Tur-